

liva av í Føroyum. Hann hevði
nóg mikil til sín og silt.

Men nú eru Føroyingar farnir
at geva hesum málinum gætur.

Tað er tíverri 20 ár ov seint.
Vit kundu nú verið á hædd
við Norge bæði viðvíkjandi
djórahaldinum og soluvíðurs-
skiftinum. So vóru vit ein
heilán mun betri bjargaðir í
hesum neyðar tíðum, enn vit
eru nú.

Men fylgir eyðnan revahald-
inum í Føroyum sum í Norge,
so er at vera fegin um, at vit
tá endiliga nú eru bjargaðir at
koma okkum uppí — og ynskja,
at tað má gangast undangongu-
monnum væl.

Sverre Patursson.

Ódn.

Fáur vetur hevur verið so
ringur til veður sum hesin. —
Stormurin hevur leikað næstan
uttan sledg síðani einaferð í
november mánað.

Hesa vikuna hevur verið av
tí allar ringasta. Í Havn hevur
hesar seinastu dagarnar verið
trupult at fáa mjólk orsakað
av, at bátarnir ómøguligt hava
kunnað hildið sínar rútur.

Frá Danmark og Noregi frætt-
ist um stórkava, ið hevur stæðgað
næstan allari ferðslu, og um
skip, ið eru farin á land.

Mánaðagin sendi norski damp-
arin »Trym« neyðsignalir. Hann
var um at søkja í Norðsjónum.
»Venus«, ein stórir bergensbátur,
kom honum til hjálpar; men
veðrið var so ovurhonds ringt,
at hann ikki fyrr enn miðviku-
dagin fekk bjargað manningina
— teim flestu við sjóring.

Tá »Venus« kom til Newcastle
við hini bjargaða manningini,
varð skipið heilsað av øllum
skipunum, sum á havnini lógu,
og allar fabrikkirnar í býnum
heilsaðu við floytum. Tá
»Venus« kemur aftur til Bergen,
verður stór veitsla fyri báðum
skipsmanningunum.

Panting.

Tað verður her gjørt
kunnigt, at eftirstødur av
kommunuskatti fyri juli og
oktober ársfjórðingar 1936
og vatngjaldi fyri 1936,
sum ikki eru goldnar innan
10. februar h. á. verða
sendar pantifútanum til
pantingar.

Tórshavnar býráð, 22. jan. 1937.

Loysunarmenn

ganga á odda.

»Spyr tú ein sjálvstýris-
mann, um hann er loys-
unarmaður, also: »un-
ligur sjálvstýrismaður,
skundar hann sær at
svara nei, nei, als ikki.
Tað er also ein felags-
skapur og eitt samband
við Danmark, sum »sjálv-
stýrismenn« vilja. Teir
eru sambandsmenn við
særstöðu, nett sum sam-
bandsflokkurin á sín
hátt.«

(Føroya Social-Demokrat 21.
november 1936.)

Hetta eru sonn orð. Men eg
skal her leggja eitt sindur aftrat,
og tað er um, hvussu sjálvstýrið
bæði uppá prent og á røðu-
pollum kann benda sína stevnu-
skrá so, at hon bæði kann
hóska teimum veiku og teimum
sterku. Tað ræður um at fáa
so nógvar undir hattin sum
gjørligt, eisini loysunarmenn.

Sjálvstýrið hevur roynt at
»fylgja við«, fyri at savna til
sín eisini alt, sum annars eftir
snum rætta lyndi hoyrur aðra
staðni heima.

Einaferð ljóðaði: Føroyingar
skulu hava so nógvar ræði her
heima, sum fáast kann í góð-
um samarbeiði við danska
ríkisráðið og ríkisdagin!

Tað varð neyvan nógvar ræði!

Men aftaná at Sverre Patur-
sson hevði givið út hitt lilla
heftið »Móti loysing« og »Landa-
skipan«, so varð hildið, at nú
átti at trýstast meiri á. So fór
tað at eita: Í Føroyum skulu
Føroyingar ráða. Tað ljóðaði
meiri, og tað hevði tann fyri-
mun, at tað kundi forklaðast
uppá mangfoldigar mátar. Ja,
tað vísti seg, at enn tá »Dimma-
lætting« við heilt góðari sam-
vitsku eisini kundi brúka tað!
Við hesum orðum kundi man
fanga hin mest perudanska Fø-
royingin og eisini hin radikalasta
loysunarmann. Kundu toyggiast
og nýttast allar vegir!

Tó, gingu menn til »sjálv-
stýris«-fólkið og vildu hava
greitt svar, um hesi orð skuldu
týða, at Føroyingar skuldu ráða
einsamallir í Føroyum, so sum
er loysunarmálið. Men tá varð
slogin hond fyri bringu og hveitt
upp til himna: »Nei, nei, als
ikkje! (soleiðis sum hetta blaðið
hevur sagt frá í omanfyri stand-
andi upptøku).

Men tíðin gekk, — og vítið
Harrin um ikki loysunartankin
kann seta seg fastan hjá einum
og hvørjum bæði í bý og bygd!
Og slíkir mugu jú ikki sleppa
framat at stovna egnan politiskan
flokk og koma inn á ting.

Í Føroyum skulu Føroyingar
ráða,« var tí ikki longur nóg
gott. Tað ræður um at leggja
fram við og altíð vera á odda,
so setur Føroya søga einaferð
eitt gott eftirmáli!

Og nú er tað farið at heita
hjá sjálvstýrisflokkinum (bæði
bakborðs- og stýriborðsminni),
at Føroyar skulu gerast eitt
fritt og frælst land.

Hetta man ganga ann fyrri
fyrst til at mæta loysunaranum

við. Seinni kann trýstast meiri
á, um tað kreyst: Til dæmis:
at hanga trý smá orð: »og eingin
annar« uppi. Í Føroyum skulu
Føroyingar ráða. « Men for allting:
ikkje verða loysunarmenn!

Loysunarmaður.

Jørðin.

Neytini.

2. Fóðurgávan.

Tá mjólklingararbeiðið er liðugt,
kemur fóðurgávan. Tað er nóg
ver fyrri krýttarið, at fóðringin
kemur til somu tíð hvønn dag
(sum eisini mjólklingin), tí tá er
kroppurin best fyrri at taka við
fóðrinum og melta tað, svogdin
kemur tá aftur til tær vissu
tíðirnar, og tá er krýttarið raskast
at melta fòðina. Hvussu nógvar
ferðir um dagin kógvín fær, hevur
minni at siga; men her hjá
okkum, sum vit næstan einans
geva hoyggj, er tað neyðugt fyrri
at fáa nokk av fóðurvíði í
kýrnar, at geva teimum triggjar
ferðir um dagin, meðan tær
mjólka fulla mjólk. Annars er
tað vanligt, har rágvisminni
fóður verður nýtt, at geva 2
ferðir um dagin, morgun og
kvöld, og so eitt lítið sindur til
»uggjils«, tá miðnálið verður
mjólklað. Vanligt er at geva
handilsfóður fyrst, síðan vatn og
so hoyggj, og eru rotur ella
eplir so: handilsfóður, rotur,
vatn, hoyggj.

Í Føroyum er vanligt frá
gamlari tíð, har væl skal hava
verið, at geva lunkað vatn um
veturin. Tað loysir seg ikki at
gera tað, um tað kostar stórvegis
av tíð ella peningi, tí tað er ikki
stórt vert fyrri kúnna. Ísvatn úr
ánni er tó kanska ikki gott, men
so er tað betri at gera útvegir
fyri at lata vatnið stóðga inni í
fjósinum, til tað verður eitt
sindur kuldsliðið. Beint aftaná
kálving ella til sjúk neyt kann
lunkað vatn vera gott.

Tá krýttur skulu skifta fóður,
er beinast at gera tað so smátt
um smátt, ikki geva fult fóður
av einum slag í dag og fult av
einum øðrum slag í morgin.
Tað elvir mangan, at neytini
verða hálsjuks og illa fór fyri
at nýta fóðrið væl.

H. J. J.

Jól í Nólsoy 1936.

Ílla hevur gingist víða um at
fáa ellisrentuna goldna frá
kommunum. Manga staðni
hevur tað verið at kalla fastur
regul, at hon hevur verið goldin
í vøru — matvøru.

Tað eigur sjálvandi ikki at
vera so, at gomul fólk skulu
rokna ellisrentuna sum eina
gávu ella olmu frá kommun-
uni. Hon er eitt rættindi, sum
hvør, ið gamalur verður, eigur
fyri at kúnna bjarga lívinum
eftir at vera útslitin og útarbeidd-
ur í samfelagsins tænastu.

Logtingið hevur nú samtykt
at lata ellisrentuna rinda uttan-
um kommunurnar fyri at tryggja
teim gomlu, at tey skulu fáa

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11-3 Lørdag 11-2.

Føroya Fiskimannafelag

heldur stjórnarfund 28. januar í ár kl. 20 í Havnar klubba. Til
umrøðu verða ymiskir felagsspurningar.

Formaðurin.

tann pening, tey eiga, so tey
kunnu nýta hann, sum teim
tykir best — hann er so lítill,
at fólk megu eiga høvi at fáa
burtur úr honum, tað ið fáast
kann.

Tað hendi jólaaftan í Nólsoy,
at ein maður, sum í summar
kom skjúkur aftur frá Svalbard
við ongari fortjenastu, fór til
forstandarskapið og bað um so
frætt sum fyrri nøjl til eina
breyðbaking — nei!

Í húsinum var fólk, sum hevði
rætt til ellisrentu.

Hann fór í teir flestu handl-
arnar, men svarið varð hitt
sama. Seint á kvøldið hitti hann
ein »Samaritan«, ið lænti honum
10 kr., so hann fekk borið mat
í munn um jólini 1936.

Tá halgidagarnir vóru afturum
farnir, fór maðurin inn til
Havnar, har tað eydnaðist honum
at fáa tveir sekkir av mjóli út
aftur við sær.

Soleiðis kom hesin maður
gjøgnum jólini 1936; men hann
og hansara skulu væl liva longur.
Og henda søgan er eisini eitt
sindur longur.

Tjaldursungi.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Søndagens Møder:
Kl. 10 1/2: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Søndagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

K. F. U. M.

Søndag Kl. 8 Hjemligt Samvær.
Onsdag Kl. 8: Bibeltime.
Torsdag Kl. 5 1/2: Mindestafde-
lingen. Kl. 8. Ungdomsafdelingen.
Fredag Kl. 6 1/4: Yngsteafdelin-
gen.

Børnehaven er aaben hver
Søgnedag.

Konsert.

Sunnudagin 31. í h. m. verður
konsert í Tórshavn. Løgin, ið
sungin verða, eru flest øll gjord
av J. Waagstein til yrkingar av
J. H. O. Djurhuus. Dirigentur
er J. Waagstein. Dahl, yvirleknir,
heldur stutta røðu um skendið.
«Etlanin er, at avlopspening-

urin frá hesari konsert skal
leggjast til ein grunn, ið hevur
til endamált at stýðja ungar
Føroyingar, sum fara út at læra
kuntsang o. t.

Programmið er hetta:
Modelasjon yvir føroysk kvæða-
løg. Røða. J. Waagstein: Fø-
royar mitt land (mannskór).
J. H. O. Djurhuus deklamerar.
J. Waagstein: Eitt føroyskt kvøld.
Turið megineinkja (kvinnu-
og mannskór). H. Arvesen: Til
Føroyar (barytonsolo og klaver).
J. Waagstein: Tove (mannskór
og kvinnukór). Eg sovi mær
megi (barytonsolo og klaver).
Í buri (solo og brummukór).
Við strandina stóð eg (manns-
kór). — Eg oyggjar veit.

Ólukka.

Miðvikudagin hendi ein syndar-
lig ólukka í Fuglafirði. Poul
Øregaard, ið er 45 ára gamalur,
datt niður fyri eina brúgv og
druknaði. Eingin rakti við hesa
hendin. Og ikki fyrr enn líkið
um kvøldið varð funnið av
einum tilfelli, frættust sorgar-
boðini um bygdina. Eftir situr
einkja við 11 børnum.

Skipautgerðin.

Í gjár hoyrdist gaml um, at
staturin hevði veitt føroyskum
reidarum lán og stundin uppá
1 1/2 mill. kr. til skipautgerð. —
Vit vendu okkum til amtið og
fingu at vita, at enn var eingin
endilíg avgerð um hetta.

„Smiril“

fór sum vant til Suduroyar mið-
vikudagin. Vegna illveðrið slapp
hann ikki tann dagin út aftur
av Vági. Hósdagin kom hann
til Tórshavn, men hættaði sær
ikkje longur. Í gjár, tá blaðið
fór til prentingar, var hann ikki
komin á Havnina.

ALT MÁLARAARBEIÐI
VAKURT OG SERA HALDGOTT
TILBOÐ GEVAST
ANDR. MOURITZEN

Lýsið í „Socialinum“!